

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, měrc 1994
lětník 44

3

Bože słowo za nas

Jezus Chrystus praji:

Ja sym puć a wěrność a žiwjenje; nichtó njepříndze k Wótcej, chiba přez mie. Jana 14,6

Čłowjek móže na wšelake wašnje přez žiwjenje hić. Won móže so přez žiwjenje čeríć dać kaž runje příndze a sebi żanych myslow woswojim žiwjenju nječinić. Won móže sebi dobre, spokojne žiwjenje cinić (abo to znajmjeńša sptytać) přez nahromadżenje bohatstwa a to jako zamér swojego žiwjenja wobhladować. Won móže sebi wšelake druhe zamery w žiwjenju stajić a sptytać je zwopravdžić. To wšo je mózne, a čłowjeko so tež po tym maja. Za křesćana pak njemože to najwažniši zamér w žiwjenju być. Křesćenjo maja nadžiju na Bože kralestwo a chcedźa na koncu žiwjenskeho puća wěcne pola Boha być.

Jezus Chrystus nětko praji: Ja sym puć a wěrność a žiwjenje; nichtó njepříndze k Wótcej, chiba přez mie.

Jezus je potajkim puć, kotryž k Bohu wjedże. Won je tón jenički puć. Nimo njeho njeje żanoho druheho puća k zbožnosći; żadyn druhi wumožer. Nimo Jezusa Chrystusa njepříndzeš k Bohu. To wědžo, dzeržmy so ke Chrystusej a wěrmy do njeho.

Jezus je prawy puć, dokelž je zdobom wěrność. Won jako jenički Boha wopravdže znaje; wšak příndze wot Boha - haj, je Boži syn!

Tak móže jenož won nam zjewić, što Bóh wopravdže je. Jenož Chrystus móže nam prajić, jak Bóh wopravdže k nam steji; zo won nas lubuje a so nad nami smili. Wěrność, kotruž nam Jezus připowěda, je powěsc wo našim wumrozenju, kotrež je Bóh do skutka stajił. To spóznawši připowě-

damy tutu prawdosć dale a skedźbnimy druhich na tutu wěrność, zo bychu tež woni prawy puć (a to je Jezus Chrystus) namakali.

Jezus je prawy puć, dokelž je zdobom žiwjenje. Žiwjenje je Jezus Chrystus tohodla, dokelž njeje w smjerći wostał, ale je smjerć přewinył. Nětko płaci: Štóż so k njemu dzerži, so jemu dowéri, tomu won wěcne žiwjenje da. To rěka: Štóż do Chrystusa wěri, ma zhromadność z Bohom tež potom, hdyž dyrbí tuton swět wopušćić. Haj, Jezus ma prawje, hdyž praji: "Nichtó njepříndze k Wótcej, chiba přez mie."

Luther je to w jednym předowanju takle prajił: "Štóż na tutym puću njeńdze, tón dyrbí so zabłudzić. Štóż tutu wěrność nima, dyrbí łączę a jebać. Štóż tute žiwjenje nima, tón dyrbí wumrěć. Tak: Bjez Chrystusa příndze kózdy do hele a k čerzej."

Dowera do Chrystusa nam w našim žiwjenju pomha. Je to kaž swěca w cémnym dole problemow našego žiwjenja, kiž nam puć pokazuje a nadžiju dawa. Tohodla so ke Chrystusej dzeržimy a so za jeho wolu prašamy. "Što by Jezus k temu prajił", to dyrbjało stajnje naše prašenje być.

Wězo njeje wotmołwa na tute prašenje přeco lochka. Ale móžemy tu wot druhich wuknyć a z nimi hromadźe so prašeć, jak móžemy po woli našeho Knjeza žiwi być.

Njech so to tež w přichodźe wšudžom tam stanje, hdźež je křesćanska wosada zhromadzena.

Bože wotkazanje Njeswačidło

Česćownosć před chlěbom

Wšitko započa so z tym, zo nauči mie wotka, dotho prjedy hač móžach čitać a pisać: "Chlěb je Boži dar" a "Štóż sej chlěb njewaži, toho strafuje Bóh." Hdyž sej dopođnja na dworje w pěsku hrájkach, buch hłodny. Potom džech do kuchnje k wowce a wona namaza mi wulku skibu ze šmałcom, butru abo twarohom, kotař bě wulka kaž mužaca ruka. Smědzach jej prajić, što chcu na nju měć. Jeli wona wosebje daje ze mnou ménješe, nasadži na twaroh butrowe kaponki. Hdyž příndzech ze skibu na dwór, nahromadžiš so wokoło mje konkurenća. Poschladaše prošo na mnje, kóčka šmoraše so wokoło mojej nohow, a jeli prosata na dworje běhachu, wobkedažbowachu mje ze zawiścū. Tola ja wędzach: "Chlěb je Boži dar", a džeržach jón cykle kruče. Jeli mi přejara na šiju żažachu, załézych na štwortu štelku rébla, kotryž při brózni steješe, bjakach jazyk na psa a prosata a jědžach z wulkim lóštom swoju skibu.

Jónu pak šnapny mi tola chrobě prosatko moju skibu z ruki a čekny ze swojej dobytu. Mi běše na płakanje, a wuskoržich so wowce, zo njeběch dosć kedžbował a što drje Bóh tón Knjez k tomu rjeknje.

Wowka pak mie změrowa a wujasni mi, zo je tež zwěrjata Bóh stworil a zo rozdžel k čłowjekam ani tajki wulki njeje. Potajkim, w tutym padže je so Bóh tón Knjez wěsće posměwknył, hdyž je mi mały chrobolak chlěb z ruki pokradnył. Jeli pak džěco kruch chlěba prečcisne, dokelž jemu njesłodzi, potom je to hréch. Tež za čas mojego džěcatstwa wumrěchu ludžo w druhich krajach, dokelž njemějachu dosć chlěba abo rajsak jědži. Tole powědaše mi wotka přeco zaso a kak dyrbimy za kózdy kruch chlěba džakowni być.

Kak drohotny chlěb być móže, nazhonichmy hakle prawje po poslednej wójnje. Lěhwo za čěkancow Elsterhorst njebě jara zdalene, a wšednje přichadžachu hłodni, předewšěm starci a džěci, a prošachu wo kruch chlěba abo wo někotre běrny. Z česćownosću dopominam so hiše džens na našu mać, zo njeje ani jeničkeho hłodneho, kotryž wo naše durje kłapaše a wo něšto k jědži prošeše, wotpokazała. Hiše džens mam nječiste swědomje, hdyž chlěb skojet dawam, a hdyž pomyslu na to, kelko chlěba so do wotpadkow mjeta, je mi zlē.

Hdyž běch šulske džěco, dyrbjach na šcěrnisčach kłoski

zběráč. Kajke bě to napinace a wostudle džélo. Tola potom dopomnich so na radu: "Chlěb je Boží dar", a lěpje so mi džélaše. Tež pozdžišo, hdyž dyrbjach z wulkimi hrabjemi po šcernišcu běhač, činjach to runje tak.

Hač k "Časej wulkich polow" so rola jara porjadnje wobdzěłowaše. Hdyž bě symjo wusyte a rostlinki běchu wusadzane, zrunachuso z hrabjemi wuwróća a pyrowe korjenje so wutorhachu. Hdyž bě wšitko dokonjane, sčahny sej nan čapku, stykny ruce, pomodli so skrótka a stlöči z hrabjacym předkom tři kříže do zemje. Tutón wobraz ženje njezabudu. Člowjek je to swoje scinił, a wšo dalše přewostaji so Božemu zohnowanju.

A hišće jedyn wobraz wostanje mi w pomjatku: Wowka přinjese z pincy pokruti samopječeneho chlěba, wozmje wulkí nož do ruky, wočakuje nutrna chwilku, scini na spodním boku chlěba tři kříže a potom hakle jón nakraje. Njejsym ju při tutym džéle ženje rozpjeršenu widžat.

Kóždy kroč, hdyž chlěb na krawam, widžu tutón wobraz a činju runje tak. Jan Kasper

Naše nowiny a časopisy před 100 letami

Z Njezdašec. Zelenodubrawčan, kotryž je nas warnował, přezahé kuchinje k pječenju hawronjećow twarić, je prawy měl. Hawrony su, prjedy hač su hnězdží započate, z našeho rjaneho lěsnego doła zaso wučahnyłe. Někotři mudračcy chcedža wědžeć, zosu nas čor-

Za naše džěci

Spodžiwny muž

Štožno byto činit! Hić něhdže, hdyž wěš, zo soči tam zlě zeňdze.

Wěš dokladnje: Hdyž přinđeš, budu přečelní a če jara witaja. Ale bórze budže hinak: Tyknu če do jastwa, dadža či lědma něšto k jědži, budu če bít a skónčnje před sudnistwo stajić, hačrunjež docyla ničo zlého činit njejsy. A wěš dokladnje, zo či ničto pomhać njebudže. Samo přečeljo, wo kotrychž sy sej my-

slić, zo možeš so na nich spušćić, če wopušća. Nichtō tebi njepomha, sy cyle sam we wulkej nuzy.

By so nechtó dobrowolnje do tajkeho stracha podat? Rozumny člowjek nic. A tola je to jedyn činit: mlody muž z mjenom Ježus. Wón džéše do stolicy kraja, do Jerusalema, dokladnje wědžo, zo so jemu tam zlě zeňdze.

Wumoluj deleka wobraz a wěš, kak su jeho do Jerusalema witali. Přemysluj, što je so tam dale z nim stało.

Swět so dale wjerći

Tak druhdy młodžina praji, hdyž starší wo něčim wuchwalujo rěča, štož je za jich čas z wašnjom bylo. A wopravdže: Štož so džensa ludžom lubi, móže so hižo jutře jako zastarske wobhladować. Po mojim měnjenju je to najlepje na polu mody a hudžby spóznać. Ale nic jenož tam! Naši předownicy na příklad lubowachu postawu, kiž so mjenowaše "Zohnowacy Chrystus". We tójšto bydlenjach wona steješe a na

mnohich wobrazach so wona jewješe. Original tuteje postawy steji w žonskej cyrkwi w Kopenhangenje a je wot Bertela Thorwaldsena.

Thorwaldsen narodži so 13. abo 19. nazymnika 1768 abo 1770 w Kopenhangenje. Dokladny datum drje njeje znaty, hewak drje njebychu so we wšelakich spisach wšelake ličby podali. Hižo jako 11lětny příndže Thorwaldsen na wu-mělsku akademiju jako 17lětny dôsta za svoje džéla přenje wuznamjenjenje. Thorwaldsen je mjez druhim wjele pomnikow a rownych kamjenjow zhotowił. Wysokočešeny wón 24. nalětnika 1844, potajkim před 150 lětami, w Kopenhangenje zemré. Dwé lěče pozdžišo so w Kopenhangenje wosebity muzej za Thorwaldsenove twórby wuhotowa. Ale džensa drje mnohim mjenou Bertel Thorwaldsen wjac znate njeje.

Podobnje je to z druhim wu-mělcom, kotryž je so před 200 lětami, a to 26. nalětnika 1794, w Lipsku narodžił. Ja měnu Julius Schnorr z Carolsfelda. Wón je wosebje scěnowe mólby k powěsti wo Nibelungach a k stawiznam němskeho kejzorstwa stworil. Pola ewangel-skich křesčanow pak běše wosebje znaty přez swoju wobrazovu bibliju. Wón je za to 240 wobrazow stworil. Sym jónu tajku bibliju z mólbam Schnorra z Carolsfelda widžat. Džensa drje jeho wobrazy wjac k naj-modernišim njeliča. Tola tutón moler, kiž je 24. róžownika 1872 w Drježdžanach zemré, je sej, runje kaž Thorwaldsen, spominanje zaslužił. S. Albert

Dr. phil. Bohumila Šretrová

1905 - 1994

Pobožna ewangelska spisovačka w Praze bě nam z cyjej wutrobu přichilena. Rady praješe: Ja sym so do serbskeje Łužicy zalubowała.

Ze swojim wustojnym pjetrom je našu literaturu wo wjele wobohačila.

Jeje kniha "Herta" powěda nam žiwjenje serbskeje basnjerki, šwalče w Budyšinje, Herty Wičazec.

"Chcu domoj" je wobšerny biografiski roman wo Barće-Cišinskim.

"Požčonka na česc" nam rje-nje předstaja Handrija Zejlerja. Spisovačka sama praji: Napisala sym roman ze sprawnego wobdzívania, ze sprawnego čescowanja a ze sprawneje luboscé k wulkemu basnikej a tež k lubosce k tym, za kotrychž je wón předewšem postajeny, z lubosce k serbskej młodžinje.

"Kwěcel wrjosa" česci naše-ho wótčinca Jana Radyserba Wjelu.

"Pětr a Hańża", měnjenaj staj ludowaj basnikaj Pětr Młónk w Dživočicach a Hańża Budarjowa w Mortkowje.

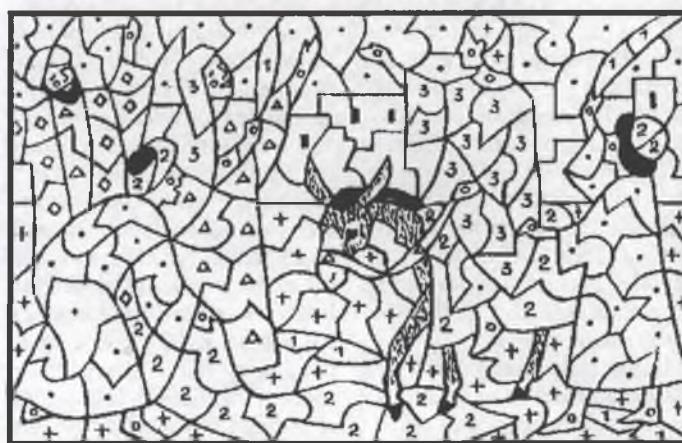
"Tajne dopomjenki". Tu so nam powěda žiwjenje žurnalisti Jana Bohuchwała Dejki.

"Michał z Bělšec" je znaty, tež we wukraju znaty přirodo-spytnik Michał Rostok, wučer w Drječinje pola Huski.

Bohumila Šretrová je dokumenty wo mjenowanych Serbach dokladnje přestudowała. Tak maja jeje romany histoirisku a tež spisovačelsku hōdnotu. Spisane su w českéj réči. Wulki džél z nich přeloži Anton Nawka do serbštiny. G.W.

Nětko jej hižo nje-móžu pisać

swojej lubej šulskej towarzę Edelgard Schöning z Miłkem, wo kotrejež smjerći w febraruškim čisle "Pomhaj Bóh" čitach. Sym knjezej superintendentej Wirthnej džakowna za čestne wopominanje jeho ně-hdyšeje wosadneje. Hewak bych drje lědma zhoniła, zo je Edelgard, z kotrejž sym po wojnje w Radworju poslednje lěta do rjadownje chodžila, po 38lět-

Wumoluj pola z dypkom módre, z křížikom brune, z rynku róžovite, z ličbu 1 zelene. Za tamne znamješka možeš sej barby sam wuzwolić

nym chorožou wotešla na prawdu Božu.

Wobžaruju wšak nětko čím bole, zo jej před dwěmaj lětomaj tola njejsym znajmeňša krotki postrow napisala, kaž běch sej to kruče předewzała. Tehdy dôstach mijenujcy připadnje wulku njedželsku nowinu do ruky, w kotrejž bě wozjewjena dwustronska rozprawa wo čežkim wosudže dweju žonow w Drježdánskej chorowni. A jedna z njej bě moja něhydša šulska towarška Edelgard. Dlěje hač 30 lét ležeše tehdy hižo w chorowni, přizamknjena na "zelezne pľuca" a dospołnje na pomoc druhich pokazana.

Wo čim pak bych swojej přečelce tehdy písala? Snano wo swojej svojbjie, wo wnučkomaj abo wo džéle a dowolu? Potajkim wo wšem tym, štož bě sej wona w młodych lětach tohorunja přala a štož je dyrbala čas živjenja parować. Schowach pak so radšo přeco zaso za džélem a nadawkami a wotstorkowach pisanje.

"Jenož jónu chcyła něhdže w kofejowni seděć a runa chodžić", bě reporterej mjez druhim prajiła, derje wědžo, zo so jej tute přeče ženje njespelní. Połna dowěry k swojemu stworičeley rjekny jemu pak tež: "Bóh mi njeje živjenje darił, zo bych je preč čisnyła."

Přeju sej, zo bych so přeco na tute jejé слова dopomniła, hdyž sym jónu njespokojom, njescerpná abo małowěriwa. 38létne čerpjenje mojeje přečelki Edelgard njech mje pak tež wuči, byc džakowna za kóždy strowy džen.

H. Kućankowa, Budyšin

Dr. phil. Miloslav Wajs

Naš swérny přečel, pobožny ewangelski křesčan w Karlowych Varach, je lětdzesatki z nami styki měl. Někotre razy

bě pola nas na našich cyrkwin skich dnjach. W Pomhaj Bóh loni na njeho spominachmy, hdyž wón swoje 85. narodniny swječeše. Swoju wulku lubosc k nam pokazowaše w nastaw kach wo Łužicy w ewangelskim českim časopisu "Kostnické Jiskry" w lětomaj 1983 a 1986. Dolětopisa Serbskeho instituta napisal dlěši nastawk wo "českich lětach" serbskeho basnika Jakuba Barta-Čišinskoho.

Hdyž běše tomu 150 lét, zo je Jan Kollár, ewangelski basnik w Słowakskej, w Jenje přebýval, poda Miloslav Wajs swoje myslé do "Rozhlada".

W starej české generacií mějachmy wjele přečelov. Kak je a budže z młodej? **Wirth**

Hladajo na wašnje, po kotrejž su wjele wosadow žive, spóznajemy, zo njeje dobra powěśc wo Jezusu Chrystusu hišće dospołnje w živjenju ludži zakorjenjena. Za mnichich je wéra tajke něsto kaž jich dobry woblek, kotryž so jenož nějedželu wobleku, a to tež jenož na jednu hodžinu, a hnydom po tym so jón sleku a wobleku so zaso swoju staru drastu. Dobra powěśc nima hišće pola nas wliw na wašnje našeho mysljenja, rozsudženja a jednanja.

(Biskop dr. Erasto N. Kweta z Moshi w Tansaniji na 157-lětnym swjedženju Lipsčanskoho misionsta)

Powěsc

NJESWAČIDŁO. Před dobrým lětom su ABMdželačerjo na Njeswačanskim kérchowje natwarili kut za składowanie wotpadkow. Za murju wužiwaču tež stare narowne kamjenje. Při tym nańdzechu tež kamjenjej ze serbskim napisom. Bě jim škoda jej zamurjowac, dokelž běstej hišće

derje zdžeržanej a pismo derje čitajomne.

Bjež toho zo by jich štož k tomu napominał, postajichu kamjeň na hornjej rožkaj muře. Tak móže jej kóždy wopytowar pohrjebnišča derje wižec. Murjerjo stajichu z tym njewědomje drje serbskej rěci trajny pomnik. Jakotajki njech džensa žiwym swědći wo živej wěrje a serbskej swěrje našich předownikow. Tu je so znate bibliske přirunanje wo začisnjenym kamjenju z widzomnej woprawdžitoscu stało. **Gr.**

Rakecy. Tež w zašlym lěce mějachmy w Rakecach serbske Bože služby. 4. adwentazetka chu so kaž kóžde lěto serbscy wosadni zaso z hospimi z Nješwačidla w farskej bróžni, zo bychu hromadze Božu službu swječili. Prédowanje měješe knjez farar Feustel z Minakała. Po kěmšach hišće kemšerjo hodžinku při kofeu a wosušku bjesadowachu.

Wězo je ličba serbskich kemšerjow wotebrała. Přibrala pak je ličba wobdželnikow na tak mjenowanych "wotewrjenych wječorach", kotrež su so w zašlym lěce we wosadze zaso prawidłownje wotměwali. Zwjeslace bě, zo na wjacorych wječorach temy z lužiskim a serbskim wobsahom w srđežišču stejachu a zajim zbudžichu.

Tak přednošowaše w naleču knjez A. Frencl z Różanta wo swojim pućowanju do Australiskej a wo wupućowanju Serbow do tutoho kontinenta. W nazymje je nas knjez J. Knebel z Hodžija do "stareho časa" wjedł. Je nas zeznajomił z bronzowej dobu abo "Łužiskej kultury", kotař běše za Rakecy wuznamna. Wšak su před 200 lětami na Winicy rowy z tuteje doby wuhrjebali.

Dosć derje wopytany běše adwentski koncert w cyrkwi. Chór ze Židžinoho zanjese serbske, słowakske a němske hodowne spěwy. Klasisku hudžbu poskići komorný orchester Serbskeho gymnazija. Hdyž tež serbske Bože služby wjace w srđežišču našich ewangelskich wosadow njestaja, tak drje mamy we wosadnym živjenju přeco hišće dosć možnosćow, na dobre wašnje mnichim zajimcam serbske kořenje našich wosadow wotkryć. **C.**

Liberty Hill/Texas. Tudyšemu fararzej na wuměnku, Elmerej Hohli, narodži so před poł lětom wnučka. Prénje sło wa, z kotrymiž džed holčku na swěče powita, běchu serbske: "Nam je so džéco narodžilo." W powěści do Łužicy farar Hohle přistaji: "Móžeče pře誓dženi być, zo njeběchu to posledne serbske słowa, kiž je holca slyšala."

Hdy bychmy wjele tajkich džedow tola tež w našich wosadach měli!

List Maćicy Serbskeje braniborskemu biskopej

Křesčenje w Delnej Łužicy nimaja ani jeničkeho přistaje neho fararja, kiž móhl so w serbskej rěci wosadnym wěnować. Wše dotalne proćowanja kupki "Serbska namša" a dalšich Serbow wo přistajenje fararja Frahnova jako nadregionalne skut kowaceho serbskeho duchowneho běchu njewuspěšne.

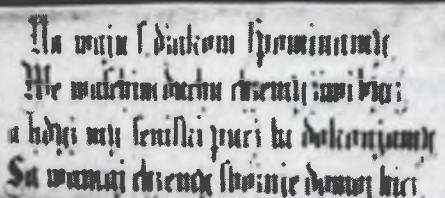
Tohodla su so wobdželnicy na schadžowanju Maćicy Serbskeje k problemam Delnjeje Łužicy 8. januara w Choćebuzu za to wuprajili, biskopej Braniborskej cyrkwe, dr. Krusy, posred kować scéhowacu naležnosć:

"Prosymy ewangelsku cyrkę w Berlinje-Braniborskej, wše možnosće wučerpać, zo by so wutworiło městno duchowneho, kiž je zamolwity za serbskoréčne zastaranje serbskich ewangel skich wosadnych w Delnej Łužicy."

Wlisće, kiž je na to Maćica biskopej pōštała, rěka dale, zo je wobžarować, zo proćowanja Delnich Serbow wo přistajenje serbskeho duchowneho dotal mało podpěry wot cyrkwinskej wyšnosće nazhonichu. Podšmörnyso, zo ma cyrkwinske zastaranje w maćernej rěci wulki wu znam za zdžerženje delnjoserb sciny a zo njese tež cyrkę za to zamolwitosć, kajki budže přichod małego serbskeho naroda.

Pokaza so na žadanje założ celi ewangelskej cyrkwe, Martina Luthera, zo ma so kóždemu křesčanej Bože słowo w maćernej rěci připowědać. Dopjelnjenje tuteho zakladneho prawa nje smělo so Serbam w Delnej Łužicy zapowědžić.

Maćicarjo proša biskopa, zo by so wosobinsce wo serbsku naležnosć starał. Nadžiomne změje list wuspěch. **T. M.**

Wažne schadźowanje

Dnja 15. 1. 1994 schadźowaše so na Michałskej farje w Budyšinje zwiazkowa zhromadźizna serbskich ewangelskich wosadow. Dla chorosće knj. sup. Alberta bě so nazymske zeňdzenie na wulkim róžk wotstorčilo. Nahladna ličba zastupjerow ze wselakich wosadow bě so zešla.

Po krótkim bibliskim rozpoznanju přednjese knj. sup. Albert rozprawu wo serbskim ewangeliskim cyrkwienskim žiwjenju zašleho lěta. Poda k tomu přehlad wo serbskich Božich służbach w jednotliwych wosadach. Wosadne serbske popołdnja wotmewaju so předewsem w pruskim dželu Łužicy a we wěstych wotstawkach tež w Drježdžanach. Dale wozjewi, zo je so knj. farar Malink-Hrodziščanski wuzwolił za fararja wosady swj. Pětra a so tohodla w běhu lěta do Budyšina přesydl. Kublanski džen budže tež lětsa zaso na Hornčerskej hasy w Budyšinje.

K načatym prašenjam přizamkny so žiwa a wěcowna diskusija. Tuta swědčeše wo zamołwitej starosći, ale tež wo krutej woli do džela na wšech polach serbskeho cyrkwienskeho žiwjenja. Do njego měli so tež lajkojo sylnišo zapřieć a wuše styki k skupinje delnjo-serbska namša nawjazać. Wselake präšenja maja so we wuběrku dale wobjednać.

Dale rěčeše so tež wo přihotach na serbski cyrkwienski džen, kiz budže 18. do 19. 6. 1994 w Njeswačidle. Br. H. Wirth přeprošowaše mjez druhim na filmowy wječor dnja 31. 1. 94 na Michałskej farje, hdjež ma so tež wo přichodnej

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. - Ludowe nakładništvo Domowina t.z.w.r., Suklinska 27, 02625 Budyšin. Redaktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Serbski kěrchow, 02625 Budyšin, tel. 42201. - Sadžba: Serbske Nowiny Budyšin, číslo: Serbska čiščernja t.z.w.r. w Budyšinje. - Wuchadža jónkróć za měsac. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 30 000 110, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 850 549 62

jebje Serbskeho busa jednać. Na koncu skedžbni br. dr. Hermann na trěbnośc sobustawstwa ewangelskich Serbow w Spěchowanskim towarstwie serbskeho gymnazija. Grofa

K česći Zejlerja a Smolerja

Dnja 18. 1. 1994 zetkachu so wjace hač 30 Serbow a Němcow we Łazu, zo bychu wurdżowali wo wutwarje stareje Lazowskeje šule pódla cyrkwe na muzealne wopomnišco za našeho wulkeho basnika a załožera serbskeje narodneje literatury Handrija Zejlerja a za Jana Arnošta Smolerja, kotryž běše wodžaca wosobina serbskeho narodneho hibanja. Handrij Zejler skutkowaše wot 1835 do 1872 jako farar we Łazu, nan Jana Arnošta Smolerja běše wot 1821 do 1848 wučer we Łazu, tak zo Jan Arnošt Smoler džel swojich džěćacych lět we Łazu přebywaše. Na załožerskej zhromadźizne zapisachu so sydomnaće Serbow a Němcow jako założicelscy člonojo spěchowanského towarstwa za zetkanišco "Dom Zejlerja a Smolerja" we Łazu. Za předsydu bu wuzwoleny komponist Jan Pawoł Nagel ze Złyčina.

Wšitkim prôcowarjam přejemy, zo by so jich předewzaće derje radžilo a tutón dom był zetkanišco Serbow, Němcow a tež wukrajnikow, zo bychu žiwjenje serbskeho luda něhdy a tež džensa zeznali.

M. Cyžowa

Bratrowska cyrkej ze 165 000 sobustawami

Ewangelskej cyrkwi Českich bratrow přislušeše 1. januara 1993 w 264 wosadach 165 398 zapisanych člonow. 55 wosadow w 13 cyrkwienskich wobwodach je tuchwilu bjez fararja. Tute ličby podawa spočatk decembra wozjewjena rozprawa 28. synody wot 20. do 23. oktobra.

Tuta cyrkej ma 186 fararjow a 46 fararkow kaž tež něhdje 500 dalších hłownohamtskich sobudželačerjow, z nich 388 we wobłuku diakonije a 25 w cyrkwienskim wjednistwje. Kemši chodži přerězne 15 060

ludži, to je někak džewjeć procentow sobustawow. Na Božim wotkazanju wobdželi so trochu mjenje ludži. Po tutej rozprawje wukrči so w lěće 1992 194 dorosćenych a 1 008 džěci. 649 młodostnych daše so konfirměrować. Wot 295 cyrkwienskich wěrowanjow bě 191 po nabožinje měšanych. IDL

Prěni króć spěwarske w słowakšinje

Słowakska ewangelska cyrkej A. B. ma wot spočatka noweho cyrkwienskeho lěta nowe spěwarske. Wone su prěni króć słowakske město dotalnych českich. Tute wužiwachu so dleje hač 50 lět, někotre džele běchu samo starše hač 150 lět.

Tute spěwarske zawjedžechu so za 300 000 sobustawow tuteje cyrkwe po cyłym kraju

ze swjatočnymi kemšemi 1. adwentsku njedželu w Bratislavje, na kotrychž so generalny biskop Pavel Uhorskaj kaž tež biskopja wuchodneho a zapadneho distrikta wobdželiču. Hosčo běchu zastupjerjo Gustava Adolfoweho skutka, Martina Lutheroweho zwiazka a VELKD, kotrež běchu k finançowanju přinošowali. Z pomocu finskeje cyrkwe bě so papjera wobstarała.

Ze zawjedženjom nowych spěwarskich je zdžela wobnowjenje liturgije zwiazane, štož pak wšityc ewangelscy křesćenjo kraja njerozumja. Samsne přitrjechi tež po powěscach z Bratislavы na wuběr spěwov a jich hudžbne wobdžělanje. Partitura su za zwjetša lajskich organistow přečežke. Swjatočne kemše přenjese słowakska telewizija za cyły kraj oryginalne. IDL

Přeprošujemy

6. 3. - 3. njedžela w pôstnym času

- 8.30 hodž.** kemše w Minakale (Feustel)
10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje na Michałskej (Albert)
11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu
13.30 hodž. kemše w Budestecach (Albert)

19. 3. - sobota

- 14.00 hodž.** wosadne popołdnjo w Drježdžanach

20. 3. - 5. njedžela w pôstnym času

- 8.30 hodž.** kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (Malink)
9.30 hodž. kemše w Slepom (Albert)
10.00 hodž. kemše w Hrodžišču (Malink)
11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu
14.00 hodž. kemše we Wojerecach (Albert)

27. 3. - 6. njedžela w pôstnym času

- 10.30 hodž.** kemše w Hodžiju (Albert)

1. 4. - Čichi pjatk

- 11.45 hodž.** nutrnosć w rozhłosu
14.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (Albert)
 w samsnym času Boža služba za džěci

3. 4. - 1. džen jutrow

- 13.30 hodž.** kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (Albert)

4. 4. - 2. džen jutrow

- 11.45 hodž.** nutrnosć w rozhłosu
14.00 hodž. kemše w Hrodžišču (Malink)